

ETEENPÄIN – UUDESSA AJASSA ON JÄRKEÄ

Olen joskus käyttänyt sanontaa "evolutiivinen rationaalisuus" kuvatessani sitä, että tässä evolutiivisessa uuden ajan näkemyksessä tietoisuudesta, todellisuudesta, ajasta ja elämästä on järkeä. Ei tarvita mystiikkaa, idän oppeja, jumalia eikä guruja, vaan kaikki on selitettävissä melko lailla loogisesti ja elämän omien periaatteiden mukaisesti.

Eihän nämä tekstit varmaankaan mitään suuria tunteita tai riemunkiljahduksia herätä "etsijöissä", mutta tavoitehan tässä onkin kertoa mistä on kysymys eikä peittää tätä sellaisen "salatun tiedon" varjon alle, jonka vain jotkut erityiset "valaistuneet" voivat ymmärtää. Ei - uusi aika on kaikille avoin ja mahdollinen, evolutiivisesti seuraava vaihe ihmisyydessämme.

Tuon "salatun tiedon" varjon käyttö johtuu tietenkin siitä, että kun tietoisuus on tilana laajentunut heränneissä henkilöissä, niin maailmankuva ei ole ollut vielä riittävä antamaan näille kokemuksille sellaista rationaalista selitystä - vasta evolutiivinen maailmankuva antaa elämästä itsestään nousevan selityksen ja poistaa tämän "salatun tiedon" tarpeen.

Siksi uusi aika on erityisen merkittävä myös tässä suhteessa.

SISÄLLYS

Uuden ajan elämä – elävää ja jatkuvassa liikkeessä olevaa elinvoimaa	2
Uuden ajan todellisuus – yksi ja kokonainen	3
Uuden ajan ajasta ja tietoisuudesta – se on kaikki tai ei mitään	5

päivitetty 22.2.2018 / TN

UUDEN AJAN ELÄMÄ – ELÄVÄÄ JA JATKUVASSA LIIKKEESSÄ OLEVAA ELINVOIMAA

Uuden ajan ytimessä on käsitys evoluutiosta eli siitä, että kaikki on jatkuvassa muutoksessa, että mikään ei ole pysyvää, vaan jatkuvasti liikkeessä ja eteenpäin menevää elämän virtaa. Me itse muutamme, kehitymme ja kasvamme ihmisinä, kun kokemuksemme elämästä, arvomme ja maailmankuvamme muuttuvat, me luomme itse koko ajan todellisuuttamme ja elämme sitä todeksi. Myös kulttuurit, yhteiskunnat ja luomamme järjestelmät ja instituutiot muuttuvat ja kehittyvät ja ilmentävät jatkuvasti muuttuvaa ja laajenevaa kollektiivista tietoisuuttamme.

Evoluutionäkemyksen ymmärtäminen tarkoittaa sitä, että vain olemalla mukana elämän jatkuvassa muutoksessa ja kehityksessä, me voimme hyvin ja elämme luonnollisesti. Luodut uskomukset, totuudet ja omakuvat pysäyttävät tämän elämän virran ja pyrkivät saamaan sen hallintaansa, mutta epäonnistuvat siinä ja luovat meille vain vastustusta, joka aiheuttaa kaiken kärsimyksen elämässämme.

Nykyihminen kuvittelee, että maailma on pysyvä, nykyinen elämäntapa ainoa mahdollinen, me itse olemme muuttumattomia - että me olemme tuomittuja siihen mitä on nyt eikä uskoa tai näkemystä ole siitä, että kaikki muuttuu, kehittyy, kasvaa ja laajenee kohti yhä suurempaa monimuotoisuutta, järjestystä ja vapautta - kohti seuraavia kehitysvaiheita.

Evoluutio on enemmän kuin biologinen evoluutio

Ongelma on siinä, että me samaistamme evoluution vain biologiseen evoluutioon eli siihen, miten lajit syntyvät ja muuttuvat luonnonvalinnan ja mutaatioiden kautta. Mutta evoluutio on myös koko elämää eteenpäin vievä luomisvoima, joka vaikuttaa myös kulttuurien ja yhteiskuntien kehityksessä ja erityisesti meidän oman tietoisuutemme muuttumisessa. Evoluutio on koko elämän perustoimintamalli, jonka kautta se luo uutta, vaihtelua, moninaisuutta - elämää.

Uuden ajan viesti on evoluution ymmärtäminen ja näkeminen sen koko laajuudessaan ja merkityksessään - se antaa tulkinnan, merkityksen ja tarkoituksen sille mitä tapahtuu, sille miksi kaikki muuttuu ja näyttää myös suunnan mihin tämä muutos meitä, elämäämme, yhteiskuntiamme ja järjestelmiämme vie. Ilman tätä laajaa evoluution ymmärtämistä ei uusi aika aukea ja tule meille todeksi.

Evolutionaries (Carter Phipps) kirjassa on hyvä kuvaus tästä heräämisestä evoluutionäkemykseen - se on kuin kokisi ensimmäisen kerran elämässään maanjäristyksen, sen kun aina liikkumattomaksi ja kiinteäksi koettu maa jalkojemme alla alkaa liikkua ja täristä - se musertaa kuvitelman, joka meillä on ollut. Samoin käy, kun heräämme siihen, että elämässämme ja meissä itsessämme ei ole mitään pysyvää tai muuttumatonta - vain muutos on jatkuvaa. Herääminen evoluutioon hävittää "pysyvyyden lumon" ja saa meidät hyppäämään mukaan elämän virtaan, joka me itse olemme. Me heräämme "muuttumattomuuden unestamme" ja evoluution elinvoima alkaa virrata meissä.

Ilman evoluutiota elämämme ja yhteiskuntamme seilaavat ilman suuntaa ja selkeää tavoitetta, emme saa tuulta purjeisiin, vaan pyörimme paikallamme kuin tyvenessä - eläältä puuttuu elämän luonnollinen tarkoitus - mennä eteenpäin - muuttua, kehittyä ja kasvaa ihmisinä ja yhdessä toistemme ja luonnon kanssa luodaksemme uutta ja entistä monimuotoisempaa ja vapaampaa elämää meille kaikille.

ETEENPÄIN - siinä on uuden ajan ydin.

Jatkuvasti muuttuva, liikkeessä oleva elämä on se "kaikki on jo tässä". Nythän me pyrimme saamaan tämän muuttuvan todellisuuden pysäytetyksi, hallittavaksi, mutta kun ymmärtää, että ei ole mitään

muuttumatonta, pysyvää perustaa, jolta elämäänsä suunnittelee, niin silloin jo lähtökohtaisesti on valmis siihen, että mikään ei ole pysyvää - ja silloin voi nauttia siitä mitä on, koska tietää, että mikään mitä suunnittelee tai luulee pysyväksi, ei sitä ole. Kun sanomme tässä hetkessä, niin monesti ajattelemme, että se on jokin pysyvä paikka, jossa voimme olla paikallaan- mutta eihän se niin ole - liikkeessä vain olemme paikallaan - mikä tietenkin on paradoksi, jos edelleen ajattelemme näitä kahta erillisinä.

Aina kun sanomme olevamme läsnä tässä hetkessä, niin silloin emme ole enää läsnä tässä hetkessä, vaan siitä luodussa ajatuksessa. Todellisuudessa ei ole mitään tätä hetkeä, on vain jatkuvasti muuttuva, liikkeessä oleva elämän virta, jota me emme saa koskaan kiinni siten, että olisimme siitä mielemme kautta tietoisia - jokainen tiedostettu tämä hetki on jo historiaa.

Kun elämän virta on jatkuvaa muutosta, niin vain olemalla tämän elämän virran mukana jatkuvassa muutoksessa, me olemme paikallamme - me istumme "eteenpäin menevässä junassa". Asemalaiturilla oleminen on se "ajatus tästä hetkestä", joka yrittää saada otteen liikkuvasta junasta siinä kuitenkin koskaan onnistumatta.

Eron nykyisen ja muuttuvan, evolutiivisen todellisuuskäsityksen välillä huomaa esimerkiksi siinä, miten meditaatiota käytetään - nykyisin sen sanotaan vähentävän ajatusvirtaa, rauhoittavan ja pysäyttävän tähän hetkeen - tämä on siis se tavoite eli pysäyttää liikettä, kun taas evolutiivinen näkemys on se, että meditaatio antaa kaiken muuttuvan muuttua ilman, että siihen mitenkään puututaan, opimme olemaan paikallamme liikkeessä, ei pysäyttämään tätä liikettä. Kuvitellaan, että elämänvirran voisi jotenkin pysäyttää ja saada hallintaan, kun juuri tuon yrittäminen tekee elämästä hallitsematonta.

Me kaikki kyllä tiedämme, että maailma ja mekin muutumme, mutta se mitä me emme tiedä, on se, että tämä muutos ei ole summittaista, satunnaista tai sekavaa muutosta suuntaan tai toiseen - että sillä onkin selkeät rakenteet, vaiheet, suunta ja tarkoitus – että evoluutiossa on järkeä. Myös elämässä onkin yhtäkkiä järkeä ja se kulkee tiettyyn suuntaan - ja tämä antaa elämällemme myös suunnan ja tarkoituksen.

Elämässä ja evoluutiossa on järkeä.

UUDEN AJAN TODELLISUUS – YKSI JA KOKONAINEN

Nykyisin me pilkomme todellisuuden kokemuksemme eri aistien, ajatusten ja tunteiden avulla erillisiksi kokemuksiksi, todellisuuden paloiksi. Katsomme ja tulkitsemme sitä myös eri näkökulmista, maailmankuvista, arvoista, uskomuksista yms. käsin ja luomme siitä oman kuvamme, jota sitten todellisuudeksi sanomme.

Samalla tavalla tiede ja tutkimus jakaa todellisuutta yhä pienempiin erikoistuneisiin tutkimuskohteisiin ja tieteenaloihin ja paljastaa yhä pienempiä palasia todellisuudesta. Mutta näin tehdessään todellisuus kokonaisuutena katoaa. Tiedämme paljosta hyvin tarkkaa tietoa, mutta tiedämmekö silloin todellisuudesta kokonaisuudessaan jotakin. Emme tiedä - vain näytteitä.

Uudessa ajassa todellisuus on aina yksi ja kokonainen kokemus ja näkemys siihen on aina holistinen, kaiken kattava ja integraalinen eri elämän näkökulmat huomioiva. Emme pilko kokemustamme selittäen tai arvioiden sitä, antamalla sille merkityksiä ja tarkoituksia - emme tee siitä omaa todellisuuskuvaa, vaan näemme sen mitä on sellaisenaan.

Nykyistä näkemystä voisi verrata kelloon ja aikaan - me puramme esimerkiksi kellon osiinsa ja pyrimme näistä osista - hihnasta, rungosta, vieteleistä ja rattaista - löytämään ja näkemään kellonajan - mikä tietenkin on

mahdotonta. Vain "yksi ja kokonainen, toimiva" kello voi näyttää ajan ja samalla tavalla vain "elävä, yksi ja kokonainen" todellisuus voi näyttää sen todellisen todellisuuden, sen mitä on sellaisenaan.

Miksi sitten pilkomme todellisuutta osiin, emmekä näe sitä kokonaan?

Syy on se, että tietoisuutemme on vielä erillisyyden kokemuksen, luodun omakuva ja uskomustemme rajoittama ja kahlitsema - tietoisuutemme on kuin taskulampun valo pimeässä - se kattaa aina vain sen mihin valoa osoitamme - näemme vain sen mihin tietoisuutemme kohdistamme. Emme koskaan pysty näkemään sitä koko todellisuutta.

Uuden ajan tietoisuudessa me pikku hiljaa luovumme näistä tietoisuuttamme rajoittavista tekijöistä - erillisyyden, omakuva, uskomukset yms. - ja laajennamme sitä kattamaan yhä suuremman osan todellisuudesta - tai tarkemmin sanoen tietoisuutemme laajenee, kun sitä ei enää estä nämä rajoitteet. Lopulta kun emme enää tarvitse näitä rajoittavia tekijöitä, niin todellisuus tulee yhdeksi ja kokonaiseksi - näemme sen mitä on sellaisenaan.

Tämä ei useinkaan ole pysyvä olotila, mutta voimme kokea sen ajoittain välähdyksittäin vaikkapa luonnossa tai jonkin erityisen kokemuksen yhteydessä ja kokea sen voimakkaana vapauden tunteena. Sitten kun siitä tulee meidän pysyvä olotila, se ei aiheuta enää mitään tuntemuksia, vaan todellisuus vain paljastuu sellaisenaan.

Uuden ajan näkemys elämästä on siis se, että elämä on jatkuvasti liikkeessä ja muutoksessa olevaa elämän virtaa ja elinvoimaa, jota ei voi pysäyttää tai hallita ilman, että se aiheuttaa tämän elinvoiman ja eteenpäin vievän voiman häviämistä ja meille vastustusta ja kärsimystä. Me olemme jatkuvasti liikkeessä olevaa elämää.

Paikallaan – missä?

Entä sitten se paikallaan osuus "liikkeessä ja paikallaan" kuvauksesta - mitä se tarkoittaa? Se tarkoittaa juuri sitä, että kun meidän tietoisuuttamme ei enää rajoita erillisyyden, omakuva tai uskomukset, niin silloin me olemme "paikallaan" todellisuudessa, koska meidän ei tarvitse enää liikkua eli suunnata tietoisuuden valoaamme nähdäksemme todellisuutta. Me olemme kaiken kattava tietoisuus, joka näkee kaiken sen mitä on ja tapahtuu eli elävän liikkeessä olevan elämän, joka tapahtuu todellisuudessa ja josta me olemme tietoisia. Tämä on uuden ajan finaali, jota kohden me menemme, kun elämme luonnollisesti elämän virrassa emmekä rajoita tietoisuuttamme.

"Elä siinä mitä on" ja "Näe todellisuus sellaisena kuin on" sai nyt "lihaa luidensa ympärille". Ja näin kun elämän ja todellisuuden näkee ja ymmärtää, niin se on koko lailla täydellisesti vastakohta nykyisille näkemyksille, jotka kumpuavat mekanistisesta todellisuuden mallista ja materialistisesta elämän mallista. Uudessa ajassa todellisuus ja elämä ovat elävä ja tietoinen kokonaisuus ja tapahtumisen kenttä.

Uuden ajan todellisuuskäsitelmä ratkaisee sen mikä on meidän todellisuus- ja ihmiskäsitys - se antaa vastaukset integraalisen nelikentän yksilölliseen sisäiseen (ihmisyys) ja ulkoiseen (todellisuus) näkökulmaan. Uuden ajan elämäkäsitelmä ratkaisee sen mikä on meidän yhteisöllisyytemme ja tapamme järjestää maailma - se antaa vastaukset integraalisen nelikentän yhteisölliseen sisäiseen (elämäntapa, kulttuuri) ja ulkoiseen (yhteiskunta, järjestelmät, maailmanjärjestys) näkökulmaan.

Tiivistäen:

Uuden ajan todellisuus on yksi ja kokonainen eikä sen näkemistä rajoita mikään, ja jossa ihmisyytemme olemus on tämä todellisuus, josta olemme tietoisia ilman luotuja rajoittavia tekijöitä. Uusi aika ei siis sisällä fokusoitua tietoisuutta todellisuudesta eikä siihen mahdu erillisyyttä ja erillistä ja erityistä "minää".

Uuden ajan elämä on jatkuvaa muutosta, kehitystä ja kasvua yhdessä toisten, luonnon ja maailman kanssa - se on osa luonnollista elämän virtaa ja eteenpäin vievää elinvoimaa, josta me luomme tätä ilmentävän ekologisen ja vastuullisen elämäntapamme ja kulttuurimme, ja jonka pohjalta me luomme myös vapaan valistuneen yhteiskunnan rakenteet ja järjestelmät sekä tavan toimia maailmassa huomioiden koko ihmiskunta ja maapallon luonto kokonaisuudessaan.

Kaiken tämän perustana on näkemyksemme kokonaisesta todellisuudesta ja elävästä elämästä.

UUDEN AJAN AJASTA JA TIETOISUUDESTA – SE ON KAIKKI TAI EI MITÄÄN

Samalla tavalla kuin käsitys elämästä ja todellisuudesta muuttuvat täysin, kun saavutamme uuden ajan tietoisuuden, niin muuttuvat myös käsityksemme ja kokemuksemme ajasta ja itse tietoisuudesta.

Nykyisin rajaamme ajan kolmeen eri jaksoon - menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus ja nykyisyydenkin sitten vielä kellon ja kalenterin avulla yhä pienemmiksi palasiksi todellisuutta. Pidämme näitä eri aikoja erillisinä ja sellaisina, joissa olemme eläneet, elämme nyt ja tulemme elämään. Yleensä aikakäsityksemme keskittyy kuitenkin hyvin pieneen ehkä vain päivien, viikkojen tai muutaman vuoden ajan jaksoon eteen ja taaksepäin. Ja koska rajaamme aikaa näin, niin se mahdollistaa meille näiden eri aikojen ajattelemisen, muistelemisen, suunnittelun ja murehtimisen. Huomiomme kiinnittyy vain hyvin rajattuun osaan todellisuutta aivan kuten lampun valo pimeässä metsässä näyttää vain sen mihin sitä osoitamme.

Uudessa ajassa aikakäsityksemme muuttuu samalla tavalla kuin todellisuutemme, kun emme kohdista siihen mitään erityistä kohdennettuna huomiotamme. Alamme nähdä koko evolutiivisen prosessin ja kehityksen maailmankaikkeuden alusta sen loppuun asti, näemme, että se on yhtä ja samaa evoluution virtaa eteenpäin. Näin kun aikakäsityksemme laajenee mahdollisimman laajaksi, niin tapahtuu se, että se aika häviää kokonaan - me romahdamme tähän hetkeen - olemme se mitä on, tässä ja nyt., Olemme yhtä kaiken tämän ajattomuuden ja evolutiivisen elämänvirran kanssa.

Mikä merkitys tällä ajattomuudella sitten on? Kun emme enää koe kuin tämän ajattoman hetken ja ymmärrämme, että myös menneisyys, nykyisyys ja tulevaisuus ovat vain tässä samassa ajattomuudessa syntyviä todellisuuden kuvia, niin koemme ehkä ensimmäisen kerran, että emme ole tulossa mistään, emmekä menossa mihinkään - olemme täysin tyytyväisiä siihen mitä on, koska se on ainoa "paikka" missä voimme olla. Elämme siinä mitä on ja se riittää.

Monesti kun lähdemme etsimään itseämme tai vaikkapa korkeampaa henkisyttä elämäämme, niin koemme, että elämässämme on jotakin väärin, jokin on vialla tai siitä puuttuu jotakin - emme ole tyytyväisiä siihen mitä on. Mutta kun oivallamme ajattomuuden, niin nämä ajatukset häviävät - koemme, että elämässämme kaikki on aina hyvin, mikään ei ole väärin tai vialla, tässä ajattomassa hetkessä on kaikki se mitä tarvitsemme ja se riittää. Ja tämä tietenkin muuttaa melko lailla elämän kokemustamme.

Tietoisuus – mitä se on?

Kun käsityksemme elämästä, todellisuudesta ja ajasta laajenevat eläväksi, jatkuvasti eteenpäin vieväksi, rajattomaksi todellisuudeksi ja kaiken kattavaksi ajattomuudeksi, niin tämä kaikki tapahtuu tietoisuudessamme - tietoisuutemme ja sitä kautta kokemuksemme ja ymmärryksemme elämästä ja kaikesta

siihen liittyvästä muuttuu ja muuttaa elämäämme ja sen kokemista. Mutta mitä on tämä tietoisuus, jossa kaikki muutos tapahtuu?

Tietoisuus on kaiken olevan, näkyvän ja elävän tapahtumisen kenttä, mitään ei ole sen ulkopuolella, vaan kaikki tapahtuu tässä tietoisuuden kentässä. Me olemme tämä tietoisuus tai tämä tietoisuus on meissä - ihan miten vaan haluamme asian ilmaista - ja ilman tätä tietoisuutta me ja kaikki muu häviävät. Tietoisuus on meidän näkökulmasta aina kaikki tai ei mitään ja tästä ei mitään me emme voi tietää mitään, koska silloin ei ole tietoisuutta. Tämä tarkoittaa sitä, että me tiedämme, että me olemme tietoisia, mutta se on kaikki mitä siitä oikeasti voimme sanoa, koska emme pääse sen ulkopuolelle.

Tietoisuuden kenttä on siis se perimmäinen "tila ja paikka", missä kaikki on ja tapahtuu - me muutamme, kehitymme, kasvamme, laajennamme tietoisuuttamme - siis kokemaamme tietoisuutta, ei tietoisuuden kenttää, se on aina kokonainen ja muuttumaton - tässä tietoisuuden kentässä. Kun siis koemme, oivallamme, ymmärrämme elämän uudella tavalla eläväksi ja liikkeessä olevaksi, laajennamme todellisuuden kokemustamme "yhdeksi ja kokonaiseksi", hävitämme ajan laajentamalla sen kaiken kattavaksi, niin voimme yhdistää nämä kaikki tapahtumiset ja sanoa, että tietoisuutemme on laajentunut.

Kaikki oleva - se mistä olemme tietoisia, näkyvä - se mitä sanomme todellisuudeksi, ja elävä, jota sanomme elämäksi, ovat yhtä ja samaa elämän tapahtumisen ja kokemisen virtaa - me olemme tämä virta. Otetaan vielä esimerkki. Kun sanomme esimerkiksi "Minä katson sinua", niin olemme tottuneet jakamaan tämän tapahtumisen kolmeen osaan - on subjekti eli tekijä, verbi eli tekeminen ja objekti eli tekemisen kohde. Ja näin kun jaamme tämän tapahtumisen, niin olemme luoneet ajatuksen siitä, että todellisuudessa olisi erillisyyttä - että se ei olisikaan jakamaton, rajaton ja ajaton - yksi.

Mutta tämä on vain ajatusvirhe - jos yritämme poistaa tästä tapahtumisesta esimerkiksi tekijän, niin koko tapahtuminen häviää, jos poistamme tekemisen, niin se häviää ja jos poistamme kohteen, niin se häviää. Tämä tapahtuminen on aina yksi ja jakamaton kokonaisuus - se joko tapahtuu sellaisenaan tai sitä ei ole ollenkaan.

Ja koska näin selvästikin on, niin me voimme sanoa olevamme tämä tapahtuminen - me olemme oleva, näkyvä ja elävä tapahtuminen, me olemme siis olevaisuus, todellisuus ja elämä ja nämä kaikki ovat yhtä. Me emme saa itseämme erilleen tästä elämän virrasta muuten kuin ajatuksissamme - luomalla erillisen kuvan itsestämme, erillisen ja erityisen omakuvan. Elämä, todellisuus, aika ja tietoisuus ovat kaikki yhtä ja samaa elämän eteenpäin menevää virtaa ja kehitystä ja me olemme tämä virta.